

« zurück blättern vor »

SZMUGIEL subst. m., ab 1933. 1) ‘illegales Befördern von Waren über eine Grenze’ – ‘nielegalne przewożenie towarów przez granicę, przemyt, kontrabanda’: 1932–1934 Bystr.Dzieje II 502, DOR *Od Wschodu również szedł tytoń, i to wyborowy, zrazu jako łup obozowy, później jako przedmiot szmuglu.* ◦ (1948) 1949 Brand.K.Sams. 93, DOR *Odkąd wybuchła wojna, Lucynka zajęła się szmuglem.* ◦ 1954 Życie Lit. 8, DOR *Drwiący cwaniak warszawski w czasie okupacji (...) uprawiał szmugiel, kpił z potęgi okupanta.* – nur DOR. 2) ‘Schmuggelware, Gegenstand illegalen Handels’ – ‘przemycony towar, przedmiot nielegalnego handlu’: [hapax] (1945) 1948 Goj.Krata 83, DOR *Oprózniano większe cele ostrowianek, zatrzymanych przy przejściu granicy. Zapytane, mówiły zawsze, że wpadły ze szmuglem, ze słoniną, mięsem, masłem.* – nur DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Schmuggel* subst. m., ‘Schleichhandel’, GRI. ◊ **Konk:** *przemyta* subst. f. sgl., bel. seit 1558, L, zuerst geb. L. ❖ Der Beleg von 1932–1934 bezieht sich wohl auf die Zeit von 1914–1920 und unmittelbar danach, vgl. den Erstbeleg zu ↑*szmuglować* und ↑*szmugler*.

« zurück blättern vor »